

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

WND. HOOFDREDACTEUR: H. E. WESTENBERG — WND. GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
 REDACTEUREN: P. CROOCKEWIT, N. L. PRAK, G. ALBERDA, A. J. KEMPEES.
 VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
 SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
 ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
 UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 66a
 19^e JAARGANG 11 JULI 1947 4 BLZ. No. 27

HET ENIGE BLAD, DAT ZIJN ADVERTENTIES OP DE VOORPAGINA HEEFT.

BRENGT UW VACANTIE DOOR OP DE
 SOCIETEIT **Standvastigheid**
 STROMEND WATER (WARM EN KOUD)

Hoe word ik een groot Redenaar?
 VOLGT ONZE CURSUSSEN:
 a. Voor President Lustrum-Commissie
 b. Bibliothecaris Societeits-Bestuur
 c. Redacteur
 Onderget. geeft zich op voor

Voorheen en thans:

„Wij in de Spiegel
 en U bij Oliemans”
 N.V. BRANDSTOFFENHANDEL
 VOORHEEN **S. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 28 - Telefoon 144 - Delft

VOÛR DEN ETEN

ÉÉN **OUDE VLEK**
 DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ 't VLEK & CO DELFT

OUDE JENEVER
 Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig
DE KUYPER

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagenschap: J. T. POST
 VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

'n vorstelijk
 glas bier

Oranjeboom

„OMEUFA”
 SOCIETEITS
 INTERIEUR
 Adres: Choorstraat 28
 Telef. 2382 - Delft

Fa. H. C. JANSSEN
 Noordeinde 38-40 - Delft
 Stalhouderij en
 Luxe Autoverhuur
 Speciaal ingericht voor alle
 gelegenheden.
 Dag en nacht geopend.
 Taxibedrijf
 Telefoon 499

Telefoon 1765
 KOORNMARKT 72

MICROSCOPEN

voor
 Biologie, Microchemie
 en Kristallografie
 Laboratoriumapparaten,
 Instrumenten en Kijkers

IN- EN VERKOOP

Chem. Techn. Bureau
„BOERHAAVE”
 Breedew. 16, tel. 51404, A'dam O.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
 Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr J. Deknatel, Wiskunde voor P₁ en P₂,
 Botaniestraat 10, Delft

H. A. Lauwerier, Wiskunde voor P₁ en P₂.
 Lindestraat 2, Den Haag.

Ir F. Algie, Mechanica en Electrotechniek.
 Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag).

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
 Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.

Ir B. Groeneveld, Wiskunde en Theoretische Mechanica.
 Sportlaan 65, Den Haag.

Jeugd en Vernieuwing.

Een Lustrumspel.

Een rood geverfd, rechthoekig plein is door een gracht in twee gelijke helften verdeeld, en aan beide lange zijden met plm. twee meter hoog kippengaas afgezet. Binnen het kippengaas speelt zich bij de aanvang van het Spel het volgende af:

Het is een donkere najaarsnacht, het regent. Onder een oude, reusachtige treurwilg gaan een standbeeld geheel, en twee middelzware tanks gedeeltelijk schuil. Onder de tanks, in welks bodem evenzeer als in welks deksel zich een mangat bevindt is een ruime, aan het oog der menigte onttrokken, schuilkamer gebouwd.

Als de spanning der toeschouwers ten top dreigt te stijgen komen uit de bovenste mangaten te voorschijn: respectievelijk zeventien in rode uniform geklede brandwachten en evenveel in roze gewaden gehulde maagden, die zich onder het uitvoeren van rhythmische gymnastiek gelijkelijk over het plein verdelen, met dien verstande dat de brandwachten zich aan de ene, de meisjes aan de andere zijde der gracht bevinden.

Alsdan begint het carillon van de nabijgelegen kerk toepasselijke muziek te spelen — door het overhalen van een handle valt het kippengaas plat op de grond en uit het publiek schrijden ongeveer zeventien in het zwart geklede manspersonen, die allen onderdelen van een Baileybrug met zich voeren, naar voren. In minder dan geen tijd is een brug over de gracht geslagen, die door ongeveer honderd even stemmig geklede dames, met ruikers bloemen feestelijk versierd wordt. Intussen begeven zich een deel der meisjes en evenveel brandwachten over de brug. Gezamenlijk wordt een lied gezongen en een rondedans gedaan. Onder het voortklateren van het carillon begeeft men zich paarsgewijze, gedeeltelijk naar het stadhuis, gedeeltelijk naar de tegenover gelegen kerk; al naar gelang aan welke zijde der gracht men danste en zong, echter zó dat de grote meerderheid zich naar de kerk begeeft.

Op dit moment breekt een onweer los — van tussen twee wolkenflarden zet een bundel maneschijn de kerktoren in een helder licht. Op de toren verschijnt een vier meter hoge, in een wit gewaad gehulde gedaante, die in de linkerhand een flikkerend zwaard en in de rechter een brandende fakkel draagt. Langzaam daalt de gestalte tot boven het stadhuis, steeds gevolgd door de streep maanlicht en zet het bouwwerk in brand. Terwijl de spelers die in haar binnenste een goed heenkomen vonden een jammerlijke prooi der vlammen worden, ruisen van uit de openstaande kerkdeuren zacht de psalmen en halleluja's der daar verzamelden over het plein.

(einde eerste en voorlopig enige scène).
v. Gr.

HONNISOIT QUI
MALYPENSE!

DE POORT VAN ISHTAR.

Voorwaar een prachtig stuk, welks symboliek helaas moeilijk te vatten, zodat wij gaarne volstaan meteen nuchtere opsomming van enkele tafereelen en handelingen, dezen dien achtergrond verlenende, welke ons inziens de gebeurtenissen en feesten rondom het 63ste Lustrum der Instelling voor Hooger Onderwijs te Amsterdam het meest treffend weergeeft.

Wanneer het gordijn opgaat, is er niets, slechts duisternis alom. Bedenkt men, dat vijf — ditmaal tien — lange jaren aan dit ogenblik voorafgaan, dan kan men een gevoel van teleurstelling nauwelijks onderdrukken. Al spoedig blijkt dan de intrige: M.A.R.D. „Oek”, het Mesopotamisch Algemeen Rijwieler's Dispuut „Oek”, heeft een tocht voor zijn leden georganiseerd van Babylon naar Bethulië, waar de Illustrissimus Senatus Honeratus Totius Athenoei Radiantis de stichting zijner school, juist 315 jaar tevoren, met velerlei praal zal vieren. Zeer suggestief is in dit gedeelte het wachten op den intocht van M.A.R.D. „Oek”, Holofernes en zijn strijders, uitgebeeld: Vrouwen met palmtakken, hen verbeiden, die hun de vreugde en feesten zullen brengen uit Phoenice. Brillant is ook de weergave van den Senatus, den raad der Ouden

met zijn pienteren leider Achor, die zich opmaakt tot een hartelijke ontvangst. en nu tegenover zich vindt: Judith, die een onblusbare haat koestert tegen den groten vorst, Néstuartnesander. Sublieme, sombere symboliek! Jammer, dat even later het doek voor de pauze valt, alleen in onzekerheid, ja, in verbazing en onwetendheid latend.

Het elfde toneel van het derde bedrijf geeft de ontknoping: Judith brengt Holofernes des avonds laat een doffe slag toe, een incident, waar overigens maar al te lichtvaardig over gesproken wordt. — Had het niet bijna vertrekkende gevolgen gehad? — Wanneer het doek ten laatsten male valt, hangt het hoofd van Holofernes in het licht der schijnwerpers aan de poort en heeft zich een wonderlijk drama afgespeeld. Zonder in details van spel (Schmidt-Degener), décor (Prof. van Thienen), costumes (van Norden) en muziek (R. Escher) te willen treden, moet het elken scherpen opmerker wel van 't hart, dat hier van grote individuele prestaties van de A.V.S.V. en het A.S.C. gesproken kan worden.

MARDOEK.

Wist U, dat U niet genoeg weet om volgend jaar Lustrum te vieren? Zo neen, dan zij het U bij deze medegedeeld, want: U wist niet dat de goede gewoonte eist, dat U den dag van het Lustrum met Uw dame naar Scheveningen gaat.

U wist niet dat de consumpties, die U niet bestelde maar die, door de bediende nochtans duidelijk aan U worden aangeboden door den Senaat bekostigd worden . . . enz. enz. te veel om op te noemen. Behalve dit doet de Archieven Commissie echter meer voor U. Zij snuffelt in vergeelde paperassen, zij gaat een reeds lang vergeten verleden oprakelen, zij legt de fundamenten van Uw Corps bloot.

Lang, lang geleden is in het diepste geheim door den toenmaligen President Senaat opdracht gegeven ergens in Delft een honderd meter diepe put te graven. In het holst van een onzure najaarsnacht is dit werk uitgevoerd door vijf verpleegden van een krankzinnigengesticht in het Noorden des lands. Zij zijn gestorven zonder ooit een betrouwbaar of geloofwaardig verhaal van hun werkzaamheden van die nacht gedaan te hebben. In een vijftal fraai beslagen kisten heeft toen de President Senaat, geholpen door den jongsten Senator, een kostbare last langzaam in de diepte laten zakken. De Senatoren zijn gestorven — zij hebben hun geheim wel goed bewaard, want niemand onzer kent de inhoud der stukken die toen aan de schoot der aarde werden toevertrouwd. Wij kunnen slechts gissen dat zij bevatten: Het uitgebreidst en gedetailleerdst verslag van de geschiedenis van het Delftsch Studenten Corps dat ooit op schrift gesteld werd.

Een handleiding voor het beleid in Lustrumtijd.

Een beschrijving van de voornaamst ruzies tussen den Senaat en het Societeitsbestuur.

Een overzicht van de overige werkzaamheden der opéenvolgende Senaten.

Een geschiedenis van alle Corpscommissiën (met inbegrip van de voorlopige).

Een volledige historie van Laga, waarbij o.m. een lijst van allen die door onoordeelkundig gebruik schade aan enig vaartuig dezer ondervereniging toebrachten, en deswege beboet werden.

Een samenvattende geschiedenis der onderverenigingen.

Anecdotes.

Varia. . . . enz. enz.

Echter, de Archieven Commissie kent de vindplaats dezer schat. Ja zij heeft de eerste negen en negentig meter reeds gegraven. Zij heeft de kist bereikt! en de deksel geopend: zij heeft met de ernst en de toewijding die bij deze plechtigheid paste van het bovenste document het stof der jaren afgeslagen en zij las: Prof. J. J. U. de Groot: „De groentijd, een academisch misbruik en de weg tot afschaffing, geschreven aan de ouders die zoons naar Hogescholen zenden”. En daaronder lag het Studentenweekblad van April 1910 en daarin las zij:

CAUSERIE.

Lieve lezer, ik waag het weer de pen op te vatten tot het schrijven van een causerie, hopen de daarmede nu eens geen gemoederen in beroering te brengen, geen mensen op te zwepen tot verachting, daar boos worden in deze heerlijke zomer beslist nadelig is en de zweetklieren ongemotiveerd hard doet werken.

Op de gegeven weg voortgaande kan daaruit een uitstekend weekverslager groeien Maar genoeg daarover, er zijn moeilijker zaken, die in de eerste plaats een eendrachtig samen-

werken van allen vragen. Gij vraagt U af lezer wat ik bedoel. Luister dan!

Kort geleden in de vroege ochtend mij verdiepende in heerlijke morgen dromen word ik door een geweldige vloek wakker geschrikt, ik zie een man en schrik dus nog maar niet, en die man is erg boos, zo boos, dat ik denk, die man heeft wat tegen mij. Hij zwaait met een boekje, maar meer wakker wordend zie ik met één oogopslag dat ik dat boekje niet geschreven heb. Hij vloekt nog eens, maar kijkt mij daarbij vriendelijk aan en dus merk ik dat hij boos is op het boekje.

Ik ben gerustgesteld omtrent het gevaar waarin ik meende te verkeren, weer enigszins in het land der dromen en hoor ver weg iemand vloeken en zeggen „hoor eens, luister dan toch” en dan zoets van „Groene menthe is een academisch misbruik enz. enz.”. Begrijp mijn toorn lezer, de heerlijke groene menthe een misbruik, ik ben klaar wakker, de man aan mijn bed ratelt door en ik kom er achter dat ik verkeerd verstaan heb en dat er weer een brochure tegen de groentijd verschenen is. Ik verrijs schielijk van mijn bedstede en na verfrischt te zijn neem ik het boekje ter hand. Ik verslind het voorbericht en merk dat dit werkje langzamerhand een vijfjaarlijkse periodiek kan worden en werkelijk wel interessant. Het vertoont zich om de de vijf jaren als een spookachtig lichaam in de sferen van de aaneengesloten studentencorpsen. Lezer bedenk, het verschrikkelijke leven dat wij leiden, loopt in de sporen onzer voorgangers, dat leven heeft een mens zuur gemaakt 35 jaren lang. Zegge vijf en dertig jaren heeft hij gedacht, gehaat, wellicht zijn rimpels gekomen op het eertijds gladde voorhoofd om nijd en om verdriet van al wat zich noemde een studentencorps.

Lezer, gij die lid zijt van het Delfts Studentencorps, gij zijt een boef, een ploert, een gedegenereerd individu met een zwarte ziel, die gaat langs zwarte wegen en jaarlijks mishandelt gij en verwoest gij de toekomst van velen, die gij neerploft in een sexuele en alcoholische verdoemenis (deze tirade is van mij). En reeds vijf jaar geleden is het kwaad van Uw groentijd, zonder erbarmen, ten aanschouwe van het ganse land in zijn walgelijke naaktheid aan de schandpaal genageld (deze tirade is van de schrijver). Lezer, pogingen om U te bekeren leiden tot niets „hebt gij met Uw reglementering van de groentijd van een candidaat-lid niet gemaakt een voorwerp afgeschreven, uitgeleend, besteld, „genomen”; gesmeten, beschimpt, gehoond, gescholden; een minderwaardige, ontkleed, geslagen, met bier en drank gesmeten, vaak zelfs bespuwd; met kaal geschoren hoofd berustende in zijn eigen onderworpenheid en karakterloosheid” (deze tirade is weer van de schrijver). Ja lezer had ik dan ongelijk toen ik U — neen, laat ik zeggen — jou boef noemde, jij die weerloze jongeren bevochtigt met uitscheidingsproducten die jij eerst bevuild had met cigarettenrook en restjes van garnalencroquetjes terwijl een zware drankwalm dat vocht doortrok en heb jij hem niet geschopt toen hij zich verweerde tegen de schoenen waarmede jij tevoren getrapt had in de uitwerpselen van een hond, die zijn verachting tegen ons toonde door zich te ontlasten voor de trap onzer societeit. Lezer toen jou slachtoffer jou toen volkomen gerechtigd een klap in het aangezicht gaf, heb jij het toen niet gehangen, in een strop gedraaid uit het gedarmte van een kip die jij 's middags met perzikken nuttigde, en heb jij zijn lijk niet getrapt in een riool waarop de privaten loosden (deze tirade is van mij). Geen tien ten honderd van U leest ooit een ernstig boek en daarvan nog geen tien ten honderd bewaart er een blijvende indruk van (tirade van de schrijver).” Wat!, zeg ik, geen één leest een ernstig boek. Is niet onze bibliotheek een verzameling handleidingen voor onzedelijken, krankzinnigen, in verschillende opzichten abnormalen, voor brandstichters, dolzinnigen, veelvratens, drinkebroers enz. enz.? Is het aantal schuine boeken niet dusdanig toegenomen dat zij een toonbeeld van volledigheid zijn voor pikante literatuur.

Lezer, ik vraag U vergiffenis als ik U beledigd heb, ik wou U alleen maar laten zien dat een wedstrijd in beschuldigingen zelfs zonder training gewonnen kan worden.

Maar laat ik verder gaan; ik las en werd boos, abnormaal boos, daarom dronk ik een glas melk en ging verder; ik werd kalmer en toen gewoon en toen vrolijk en toen lachte ik en toen schaterde ik en toen had ik medelijden met de schrijver, want ik was overtuigd dat geen weldenkend mens aan dit werkje waarde kon hechten. En ik had diep medelijden met de arme verbitterde man, die 35 jaren kankerde; stel je dat maar eens voor.

Toen ben ik een ferme wandeling gaan maken in 't heerlijke frisse van een mooie middag en ik beschouwde het lichte groen van jonge blaadjes en ik dacht aan de zomer en mijn gedachten gingen verder, ik dacht weer aan de groentijd, mooie tijd, vrolijke tijd, veel groenen. En weer thuis zijnde sla ik de krant op en . . . oef. . . Tegen de groentijd een reusachtig groots opgezette circulaire. Het verbond der ouders. Blokkade der Studentencorpsen met Dreadnoughts. 't Werd mij bang

om 't hart. Ik zag mijn Corps, verzinken, ik zag de dag des laatsten oordeels van het D.S.C., maar toch was dat een mooi beeld.

Ik zag mijn Phoenixzalen verlaten; nog één stoel aan de haard, twee van de drie laatste waren verkocht toen de twee bezoekers afstudeerden. Ik zie daar een jonge man zitten, hij zit daar rustig en drukt nu op de schel, een der laatste overblijfselen van vroegere weelde, en er komt een man in een versleten livrei en vraagt wat mijnheer gebruiken zal. Mijnheer bestelt 2 broodjes met eieren, want de platjes bestaan lang niet meer, toen het laatste twintigtal leden weer inkromp is de keuken opgedoekt. Zo was het beeld van het D.S.C. 7 jaren nadat het in 1910 zijn poorten sloot en weigerde een varkensstal te worden.

Toen had het zijn beren afbetaald en jaarlijks waren verenigingen opgedoekt in een reeks van treffende sombere momenten en waren de attributen gegaan naar de senaatskamer, die leger en leger was geworden en waar nu een bed staat

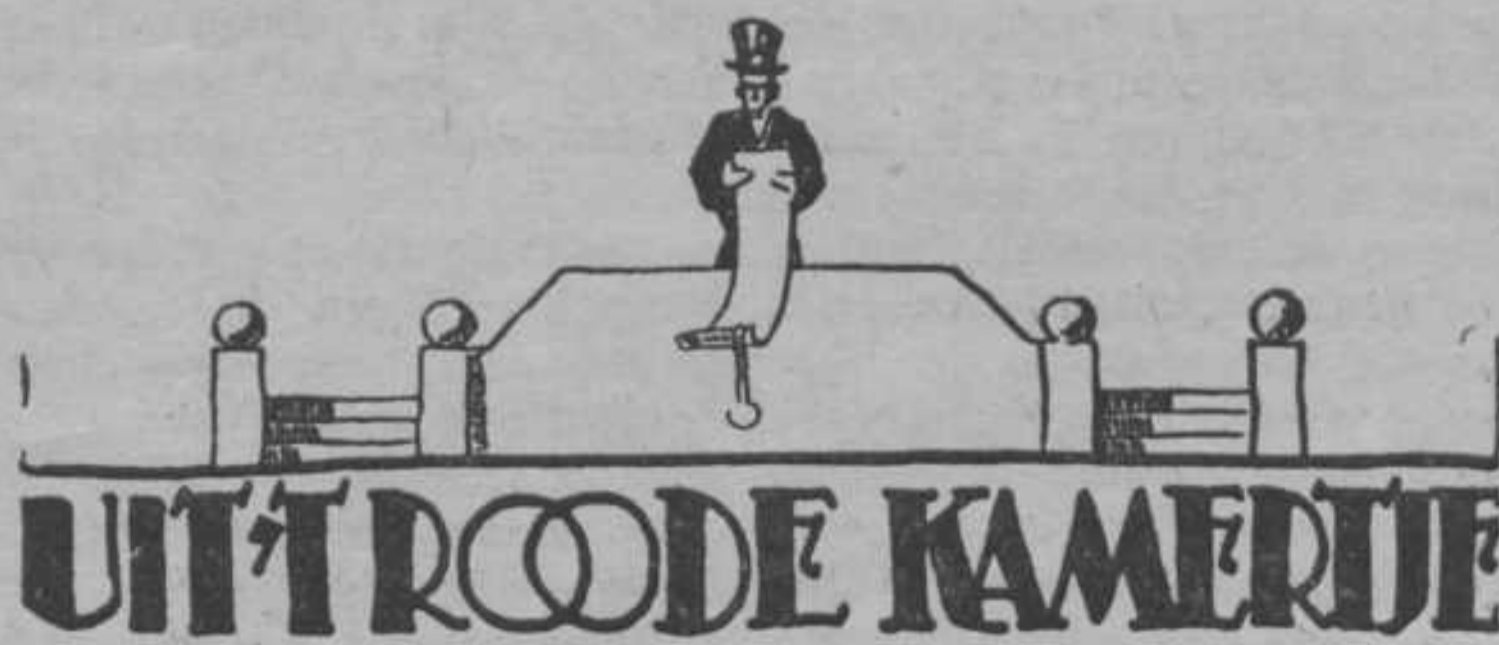

waar het laatste lid zich 's nachts ter ruste legt en waar het rust onder roemruchte vanen en onder het geschitter van insignes die eertijds hingen om halsen waar hoofden op stonden, die wedijveren konden met beroemde hoofden van overal. Daar droomde dat lid van voorbijgroetheid, daar bewaakte hij deze schatten tot dat de grote dag daar zou zijn.

Op een dag in Januari is het hem gelukt en toen zijn de circulaires gegaan naar alle oorden van Nederland en de oude getrouwen zijn gekomen van alle kanten naar hun corps en ze verifieerden het beheer van dat corps en het werd in orde bevonden, en de oude linten werden nog eens omgehangen en de vanen ontplooid en de Goede met z'n huzaren was er weer bij en in optocht ging de plechtige stoet door de stoffige vochtige zalen. Daarna kwam er bericht dat studenten het gebouw wilden kopen, maar men weigerde en gaf het een hoogleraar voor een hospitaal; voor mensen door een groentijd invalide geworden, krankzinnig of geheel gedegenereerd.

En in een lange rij is men getrokken naar de kelder waar nog 15 sproeiflessen Pontet Canet en een Boxbeugel stonden en er werd gedronken en geklonken op de roem en de grootheid op de historie van het D.S.C en toen is alles naar de tuin gegaan waar een groot vuur brandde en plechtig klonk het Uren dagen. . . . Al het heden wordt verleden. En toen slingerden ze de linten in het vuur en vaandels, en ze zongen het Delfts Studentenlied en nadat de laatste tonen weggestorven waren hebben de ouden elkaar de hand gereikt en die lang gedrukt dat was hun laatste groet aan Delft. Eerst nadat ze allen weg waren is de man in de versleten livrei de tuin ingegaan en heeft een stuk gesmolten zilver gehaald uit de as, en dat was zijn laatste aandenken. Een traan is in zijn oog gekomen. Slechts de straatjeugd die daar in 't vervolg speelde vertelde nog wel eens van vroeger guldener tijd

J.

Zij, die lid wensen te worden van het Delftsch Studenten Corps voor het jaar 1947-1948, kunnen zich opgeven bij den Senaat, welke hiertoe zitting zal hebben in het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool op Dinsdag 2 September a.s. en wel: van 10-12 uur voor hen, wier familienaam begint met A-L en van 14-16 uur voor hen, wier familienaam begint met M-Z.

Ieder aspirant-lid dient zich tevens vóór 30 Augustus schriftelijk op te geven aan den Secretaris van den Senaat, adres Societeit „Phoenix”, met vermelding van naam, adres, geboortedatum, studierichting en eventuele Universiteit of Hogeschool, waaraan hij reeds eerder als student ingeschreven is geweest.

B. W. VAN DER VLUGT, Secretaris.
Namens den Senaat,

Corpsvergadering op Maandag 1 September a.s. in de benedenzalen der Societeit „Phoenix“.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Dispensatie van Hst. II art. 4.
Hst. III art. 1.
Hst. III art. 3 sub b.
4. Groentijd.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

Namens den Senaat,

B. W. VAN DER VLUGT, Secretaris.

In verband met de viering van het XXe Lustrum van het Delftsche Studenten Corps in 1948 schrijft de Senaat op verzoek van de Voorlopige Lustrumcommissie de volgende prijsvraag uit

Ontwerp van een Lustrumspel.

- Art. 1. Alle leden en oud-leden van het Delftsche Studenten Corps worden uitgenodigd tot het ontwerpen van een Spel voor het Lustrum 1948.
- Art. 2. De deelnemer is geheel vrij in de keuze van den vorm (Maskerade, openluchtspel, toneel enz.), welke hij aan het spel wenst te geven.
- Art. 3. De inzending moet tenminste bevatten de strekking en de algemene opzet van het Spel.
- Art. 4. Inzendingen moeten geschieden onder motto, onder bijvoeging van een in couvert gesloten naamkaartje, aan den Secretaris van den Voorlopige Feestcommissie, Societeit „Phoenix“. Zij worden ingewacht vóór 15 October a.s.
- Art. 5. Voor den inzender van het bekroonde onderwerp stelt de Senaat een zilveren medaille beschikbaar.
- Art. 6. De Corpsvergadering moet in laatste instantie zijn goedkeuring hechten aan het besluit van de Voorlopige Feestcommissie.
- Art. 7. De bekroonde inzending blijft het eigendom van het Delftsch Studenten Corps. Niet bekroonde inzendingen kunnen worden terug gevraagd.

Namens den Senaat,

B. W. VAN DER VLUGT, Secretaris.

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het Bestuur van de Delftse Studenten Societeit „Phoenix“ zich als volgt samengesteld:

M. A. HOOLBOOM,	President.
J. H. KEYSER,	Secretaris.
J. WILLINK,	Thesaurier.
?	Bibliothecaris.
D. E. HAGEMAN,	Commissaris van het Consumabel.
P. VAN LEEUWEN,	Commissaris van den Inventaris.
K. VAN EXTER,	Commissaris van den Inventaris.
	J. H. KEYSER, Secretaris

VEREENIGINGEN

Het Bestuur van de D.S.R.V. „Laga“ heeft zich op 20 Juni na het uittreden van den Heer K. F. Valken als volgt samengesteld:

O. J. v. d. VORM,	President.
J. W. GOOZE ZIJL,	Secretaris.
J. v. d. HOEVEN,	Thesaurier.
J. B. POSTEL,	Commissaris B.
T. AMENT,	Commissaris A.

Namens het Bestuur van de D.S.R.V. „Laga“,

J. W. GOOZE ZIJL, Secr.

De spanning zijgt ineen als Laga's Oude Acht de finish bereikt, afgelopen lijkt het uurwerk dat de rhytmiek scheen te onderhouden, losgebroken lijken nu de lawines geluid die van alle kanten in het water storten, voortbruisend en de boot in zijn vaart remmend.

Maar de zonnestrallen kriebelen onverstoort verder op de bruine gezichten en zweetdruppeltjes lopen uit de verwarde haren langs de hijgende monden, zweetdruppeltjes lopen verder, aarzelen even en snellen dan steeds verder om te verdwijnen onder het rode velletje.....

Zweetdruppeltjes lopen uit de iets minder verwarde haren der redactieleden, langs droge, nauwelijks bewegende lippen, zweetdruppeltjes lopen verder, aarzelen even en vallen dan, pff! op tafel, waar ze uitdagend en zout bijven liggen! Heh, pfff!..... Warme dagen waren dat, vond U niet? Wat zegt U? Nou, maar de Redactie wel hoor!

Goddank is het dan eindelijk zover; alle rotzooi van de tafel en de benen er op. Zo denkt U er natuurlijk over en de Redactie is het deze keer met U eens, behalve dan van die benen natuurlijk. Maar, zij gunt U ook wel eens een verzetje. Dat hebt U nodig om energie te vergaren. U weet wel waarvoor; of anders bent U een sleurmens, vasthoudend aan Uw gewoonte eerst het Redactioneel en dan het overige deel der Spiegel te lezen. De Redactie vraagt zich nu ook hele-

maal niet of U Uw rust verdiend heeft, iets wat zij anders zeker niet nagelaten zou hebben. Want of U heeft hem verdiend of het is toch te laat en U trekt weer eens aan het langste eind (denkt U). Maar het is niet te laat, ook niet voor U en U daar en U!! Volgend jaar om deze tijd zal het te laat zijn. Een geheel jaar waarin Uw benen geen seconde op tafel behoorden te zijn, als U een „ideaal corpslid“ was. Dat bent U gelukkig niet, maar U kunt er toch nog iets aan doen: U kunt er veel aan doen, als U wilt. U kunt er ook alles aan laten en dat is zelfs het beste als U twijfelt. Maar er zijn slechts twee mogelijkheden, U moet kiezen. Denkt U eens aan de regels van een oude Delftsche Schouw:

Reeds daalt het blik'rend mes,
Zo zal het komen
Dat het etterig vleesch
Gespleten wordt, de atomen
Vleien zich links en rechts
Rondom de snee
Zooals de kapper met de scheiding dee.

De atomen zijt Gij, leden. Zorgt dat U aan die zijde van het mes komt die inderdaad zal blinken en flikkeren, zowel van zon-, als van kaars-, al van lamplicht. De andere zijde zal donker en triest zijn, ondanks het jaargetijde en men zal er slechts zwak een vrolijk rumoer kunnen horen. Voor de korte tijd dat wij afscheid van U nemen wensen wij U een rechtgenoeglijke vacantie toe; en een gunstige oplossing van het dilemma waar wij U wellicht in geplaatst hebben. Voor dit jaar zij het genoeg.

De Redactie heeft er althans genoeg van.

De Redactie heeft de kruik geleidigd.

De Redactie. . . .

De Redactie zet er een streep onder.